

POSUDEK VEDOUCÍHO PÍSEMNÉ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: ŠIMEK Jiří

Obor: herectví ALD

Vedoucí diplomové práce: Mgr. Marta Ljubková

Ve své magisterské práci *Co znamená být na začátku? II.* se Jiří Šimek zevrubně zabývá východisky a metodikou svojí tvůrčí práce. Snaží se pochopit – a tedy pečlivě popsat, z čeho a jakým způsobem tvoří. Jako herec a jako autor.

Nejprve popisuje svá východiska – pedagogy a přístupy, s nimiž se setkal během svých studií na KALD. Snaží se rozklíčovat, co mu jaká metoda dala, co dokázal přetvořit, použít ve vlastní tvorbě.

V dalších kapitolách se dostává ke své práci, začíná inscenací *GoG*, která byla jeho (a Sáry Arnstein) první samostatnou inscenací mimo školu. Pojmenovává literární zdroj, analyzuje a srovnává s tím, co z něj skutečně použili. Detailně vysvětluje metodou zkoušení, přičemž klade důraz na dělení na tzv. přípravnou fázi, a vlastní zkoušení. V přípravné fázi popisuje práci s textem, pohybem, projekcemi, až dochází k dílčímu shrnutí. Fáze samotného zkoušení už je založena na improvizaci, později na implementaci projekcí a dalších prvků, které inscenaci vedou k premiérovému uvedení. Nejcennější jsou místa, kde popisuje způsob kompozice – jakýkoliv vhled do syntézy je pochopitelně mnohem náročnější než pouhá deskripce dílčích prvků.

Navazující projekt *LONELINESS & STAFF* tvůrčí tým postavil před nové otázky, i s nimi se Jiří snaží v práci vypořádat. Tentokrát nevycházel z literatury, ale z tématu, i to ho ale nakonec k potřebě hledat zdroje (v tomto případě kniha a také film) dovedlo. Kromě toho popisuje i výzkum na ulici a také mimořádné zážitky, jimž se vystavili (on holotropnímu dýchání, Sára pobytu v úplné tmě a samotě). Významnou část kapitoly tvoří popis vzniku textů, které oba tvůrci psali paralelně vedle hledání inscenační formy.

Pokračuje popisem rezidencí, kde inscenace průběžně vznikala, přičemž píše, čím byla každá z nich specificky přínosná.

Začátek je podle Jiřího něčím těkavým, nestálým, je to totiž okamžik, v němž se člověk nachází tady a teď. Tato situace je proměnná, jiná je ve chvíli zkoušení, jiná ve chvíli představení. Zároveň však silně akcentuje přípravu, metodu improvizace, již pracuje, staví právě na důkladném základu přípravy – stručně řečeno psychofyzické. Myslím, že to není takové protiřečení, jak sám v práci píše; spíš je to nevyhnutelný fakt.

Snaha pojmenovat vlastní metodu práce pak Jiřího vede ke shrnutí osobního desatera – má o to větší smysl a váhu, že jeden každý bod je v jeho textu probrán ze všech stran.

Jiří píše, že navazuje na své úvahy z postupové práce 2. ročníku, kterou jsem také četla. Cesta, kterou urazil během svého studia, ale i během tvorby mimo školu – a ostatně i díky hodinám poctivé práce na této absolventské práci, je mimořádná a cenná. Nestavěl na žádné předem dané sekundární literatuře, rozhodl se vyjít jen z toho, co prožil. Na rozdíl od mnoha jiných případů – tentokrát se to vyplatilo.

Práci rozhodně **d o p o r u č u j i** k obhajobě.

Marta Ljubková

Datum: 16.9. 2016

.....
p o d p i s